

Морален кодекс за обединение на цялото човечество

изявление на Лубавичер Реббе от 1990 г

Рабби Менахем М. Шнеерсон

Следващите редове са "Посланието на Реббе", цитирано дословно от отпечатката в *Lubavitch International*, изд 2, No. 1 (лятото на '90), стр. 3

Намираме се на повратна точка от историята. Светът се променя, като изчезващите репресивни режими отстъпиха пред едно засилено морално съзнание. Сега е подходящото време да говорим за динамиката на тези промени, да им дадем насърчение и упътване и така да им помогнем да се реализират напълно. Обяснявайки целта на Творението, нашите мъдреци казват, че Бог, който е Същина на всичко добро, е създал света поради Своята воля да твори добро. Както се казва в Псалми 145: "Благ е Господ към всички, и благите Му милости са върху всичките Му творения". Тъй като същината на доброто е да се върши добро на други, творението на света е израз на Божията доброта.

Следователно всичко, което се случва по света, дори очевидното зло като природните бедствия, балансира доброто. По подобие на това, и негативните наклонности в човека, който в същината си иска да върши добро, не са нищо друго освен "механизъм" от Божия план за осигуряване на свободен избор. Защото, ако Бог беше създал свят, който е напълно добър, би имало нулево или незначително оценяване на доброто. В този смисъл е важно да се разбере, че начинът на действие в борбата на индивида със злото - в света или в самия него - не може да бъде конфронтационен. Вместо това, чрез наблягане на доброто в човека и света и чрез извеждане на позитивното на челно място, злото бива измествано от доброто, докато постепенно изчезне напълно.

Макар Бог да е създал света, давайки на човека свободен избор, Той ни е дал и необходимите ни средства и напътствия, насърчавайки ни да изберем доброто: Божественият морален кодекс, предшествуващ всички човешки кодекси. Той единствен има непреходно и универсално приложение за една добра и морална цивилизация. Този Божествен кодекс, познат като Седемте закона на Ной, дава обективно и приложимо за всички хора определение на това, що е "добро". Защото, както недалечната история доказва, една нравственост, основана на човешки идеи за добро, е твърде относителна, субективна и неубедителна. Нещо повече, за учителите и законотворците стана кристално ясно, че нито сплашването, нито заплахата от наказание могат да подхранват едно дълбоко чувство за морална отговорност. Това чувство идва само от знанието - чрез подходящо обучение - че има "Око, което вижда и Ухо, което чува" на Един, пред Когото всички сме отговорни.

Ноевият кодекс, състоящ се от седем основни Божествени закона, е даден на Ной и децата му след потопа. Тези закони са уверение, гаранция за Ной и децата му, които са праотци на новата човешка раса, че човечеството няма отново да се изроди в джунгла. Тези закони, които изискват създаване на съдилища и освен това забраняват идолопоклонството, богохулството, убийството, прелюбодейството, кражбата, и жестокостта към животните, са основата на нравствеността. И те, чрез произтичащи от тях подзакони, се простират върху всички аспекти на моралното поведение.

Важна задача сега е да образуваме хората и да ги насърчаваме да спазват Седемте закона. Днешната религиозна търпимост и тенденцията към по-голяма свобода ни дават уникалната възможност да увеличим повсеместно спазването на тези закони. Защото с верността към тези закони, които са в същината си изражение на Божествената доброта, цялото човечество ще бъде обединено и свързано чрез обща морална отговорност пред своя Създател. Това обединение създава мир и хармония между хората и така постига най-голямото добро. Както казва Псалмистът: "Колко е добро и приятно братя да живеят заедно в съюз".